

FA NÁNDOR MÉLTATÁSA

Minél mélyebbre próbáltam ásni, hogy megértsem a nagyságát, legalább részben megfejtssem a titkát, annál inkább elbizonytalanodtam, válaszok helyett újabb és újabb kérdések fogalmazódtak meg a fejemben.

Persze, nem kell ezt túlbonyolítani. Akár tíz szóval elmagyarázható, miért alkalmas Ő gyakorlatilag bármilyen díjra, kitüntetésre, elismerésre.

Úgy tartják, hogy a magyar sport túlzottan olimpia centrikus. Van ebben igazság, de szerencsére születnek bajnokok, felnézhetünk olyan legendákra, akik nem valamelyik ötkarikás csúcstalálkozón alkottak maradandót. A mi hősünk pont ilyen: bár a sportága olimpiai, soha nem indult olimpián, de nyugodtan lehetne tiszteletbeli tagja az Olimpiai Bajnokok Klubjának, és beválaszthatnák a Nemzet Sportolói közé.

Hirtelen nem tudnék megnevezni még egy magyart, aki elmúlt már 30, amikor fogalom lett a neve, de túl a hatvanon még képes volt olyan teljesítményre, csodára, amivel talán a legelső bravúráját, varázslatát is felülmúlta. Nem mellékesen a két időpont között még háromszor adta elő többnyire egyszemélyes valóságshow-ját és, hogy az élete nem a *l'art pour l'art* jegyében íródik, a vitorlázás mellett, világszínvonalra jutott hajótervezésben, hajóépítésben és kikötők kivitelezésében. Ennek megfelelően kapott ajánlatot a legnagyobbaktól, hívták külföldre, dolgozzon nekik. Kamatoztassa kivételes tudását, tehetségét, tapasztalatát ott, ahol csak az alkotásra kell koncentrálni, nem vonják el a figyelmét a mindennapi apró gondok, embert emésztő, magyaros körülmények, csatározások. De maradt! Egyszer úgy nyilatkozott erről, hogy egy belső hang mindig visszatartotta, mert neki itthon, csakis itthon kell megmutatnia, mire képes, illetve azt érezte, szükség van a tudására. Nem véletlenül tartják róla, hogy jelleme kemény, mint a pockfa, és legalább annyi életerő szorult bele, mint a világ legkeményebb fafajtájába, melyet az élet fájaként említenek a természettudományban.

De mi is az a tíz szó?

Bátorság, elhivatottság, hitelesség, kitartás, következetesség, kreativitás, megszállottság, siker, teljesítmény, tisztesség.

Mert ki is a mi hősünk?

Sikerember, aki mögött valódi teljesítmény van, amit tisztességgel ért el. Kell ennél több? Aligha. Milyen egyszerűnek tűnik a recept. A mi hősünk élete, története tökéletes példa a gyerekeknek, fiataloknak, de igazából a felnőtteknek is, hogy valóban lehet, érdemes nagyot álmodni. Tökéletes példa arra, hogy az álom csak az első lépés az úton, de ha elég bátrak, elhivatottak, kitartóak, következetesek, kreatívak és megszállottak vagyunk, akkor megadjuk magunknak az esélyt az álmunk beteljesülésére.

Nézhetünk akárhány filmet, olvashatunk tucatnyi beszámolót, kitűnő könyvet valószínűleg akkor sem tudjuk elképzelni, milyen lehet egyedül 93, vagy épp 128 napot eltölteni a végtelen tengeren, óceánon. Hány csatát kell megvívni minden éjjel és nappal a természettel, a technikával, a távolság torzító tudatával, miközben a cél eléréséhez a legtöbbször talán saját magát kell legyőznie a hősnek.

Ha azt mondjuk, Szent Jupát, ha azt mondjuk, Spirit of Hungary, és ha azt mondjuk, Fa Nándor, mindannyian egyre gondolunk, a hitre, a hit diadalára, az önbecsülés, a hitelesség fontosságára. Egy vágyott, egy követendő értékrendre, amire tanított mindannyiunkat több mint harminc éven át, anélkül, hogy a tanítás lett volna az elsődleges célja. Tetteinek, teljesítményének az üzenete, a hagyatéka generációkon átívelő. Nincs más dolgunk, mint vigyázni erre az örökségre és bármikor, ha szükségét érezzük, erőt meríteni belőle magunknak.

Végezetül álljon itt két idézet tőle, amiket a legutóbbi, a jelenlegi állás szerint utolsó, emberfeletti produkcióját követően jegyzett le a naplójába.

„Nincs az örömnak mértékegysége, pedig fontos lenne, hogy valami közérthető módon elmondjam, mit érzek. Óriási, torokszorító belső nyomás, ami valami fantasztikus egyveleget képez azzal a megkönnyebbüléssel, hogy itt vagyok, megcsináltam. Azt csináltam meg, amit elhatároztam, fölépítettem magamban, és amit hónapok alatt szisztematikus munkával, küzdelemmel sikerült a valóságban tartalommal megtölteni. Nem csak másoknak voltak kétségei, aggodalmi, hanem nekem is, de én tudtam azt is, hogy mire vagyok képes, ha kell, mit tud kihozni belőlem az a kényszer, amibe én hoztam magam.”

„Lezárult életemnek egy olyan fejezete, ami a leghosszabb időszakot öleli fel, attól kezdve, hogy beleültem az első kis vitorlásba a Velencei tavon, mostanig, amikor sikerült mindazt teljesítenem, amire vágytam, amit elhatároztam, és ami belefért tudásban, képességben, időben az életembe...”

Budapest, 2017. június 24

Siklós Erik